

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
БІЛОЦЕРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ АГРАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
Соціально-гуманітарний факультет
Кафедра психології та здоров'я людини

РОБОЧА ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ
«ПСИХОЛОГІЯ ЕМОЦІЙНОГО ІНТЕЛЕКТУ»

ГАЛУЗЬ ЗНАНЬ

**05 «Соціальні та поведінкові
науки»**

СПЕЦІАЛЬНІСТЬ

053 «Психологія»

РІВЕНЬ ВИЩОЇ ОСВІТИ

Перший (бакалаврський)

ФАКУЛЬТЕТ

Соціально-гуманітарний

Біла Церква-2025

Робоча програма з навчальної дисципліни «Психологія емоційного інтелекту» для здобувачів вищої освіти соціально-гуманітарного факультету за спеціальністю 053 «Психологія», перший (бакалаврський) рівень вищої освіти. Укладач О. М. Петренко. Біла Церква: БНАУ, 2025. 18 с.

Розробник: О.М. Петренко, асистент

Робочу програму схвалено на засіданні кафедри психології та здоров'я людини (протокол № 1 від 13.08.2025 р.)

В. о. завідувача кафедри психології та здоров'я людини

Олена ХОМЧУК

Гарант ОП

Олена ХОМЧУК

Схвалено методичною радою соціально-гуманітарного факультету (Протокол № 01 від 26.08.2025 р.)

Голова методичної ради, доцент

Інна КОВАЛЬЧУК

ЗМІСТ

1. ОПИС НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ	4
2. ПЕРЕДУМОВИ ВИВЧЕННЯ ДИСЦИПЛІНИ	5
3. ОЧІКУВАНІ РЕЗУЛЬТАТИ НАВЧАННЯ	5
4. ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ «ПСИХОЛОГІЯ ЕМОЦІЙНОГО ІНТЕЛЕКТУ»	6
5. СТРУКТУРА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ	10
6. ЗМІСТ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ	11
7. МЕТОДИ НАВЧАННЯ	13
8. ФОРМИ ПОТОЧНОГО ТА ПІДСУМКОВОГО КОНТРОЛЮ	14
9. ЗАСОБИ ОЦІНЮВАННЯ РЕЗУЛЬТАТІВ НАВЧАННЯ	14
10. КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ РЕЗУЛЬТАТІВ НАВЧАННЯ	14
11. ПЕРЕЛІК НАОЧНИХ ТА ТЕХНІЧНИХ ЗАСОБІВ НАВЧАННЯ	16
12. РЕКОМЕНДОВАНІ ДЖЕРЕЛА ІНФОРМАЦІЇ	17

1. ОПИС НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Відповідно до навчального плану на 2025–2026 навчальний рік, на вивчення дисципліни «Психологія емоційного інтелекту» передбачено 90 академічні години (3 кредити ECTS), з яких для денної форми навчання виділено: аудиторних – 28 годин (лекції – 14 год, практичні заняття – 14 год), самостійна робота студентів – 62 години.

Опис навчальної дисципліни за показниками та формами навчання наведено у таблиці:

Найменування показників	Шифр та найменування галузі знань, спеціальності, рівень вищої освіти	Характеристика навчальної дисципліни	
		денна форма навчання	заочна форма навчання
Кількість кредитів, відповідних ECTS – 3	Галузь знань 05 «Соціальні та поведінкові науки»	Вибіркова	
Змістових модулів – 3	Спеціальність 053 «Психологія»	<i>Рік підготовки:</i>	
Загальна кількість академічних годин – 90		3-й	4-й
		<i>Семестр</i>	
		2-й	2-й
		<i>Лекції</i>	
Тижневих годин для денної форми навчання: аудиторних – 4 самостійної роботи студента – 6.	Перший (бакалаврський) рівень вищої освіти	14год.	6 год.
		<i>Практичні</i>	
		14 год.	6 год.
		<i>Самостійна робота</i>	
		62 год.	78 год.
		Підсумковий контроль: залік	

Мета курсу: Метою навчальної дисципліни є формування цілісного уявлення про психологічний феномен емоційного інтелекту, розуміння передумов його виникнення та опанування способів його розвитку, навичок управління власними та чужими емоціями.

2. ПЕРЕДУМОВИ ДЛЯ ВИВЧЕННЯ ДИСЦИПЛІНИ

Розкрити зміст поняття емоційний інтелект, основні тенденції вивчення та операціоналізації цього феномену, важливість розвитку емоційного інтелекту як комплексу здібностей, диспозиційних характеристик та специфічних компетентностей необхідних для оптимального функціонування людини як суб'єкта суспільного та сімейного життя.

3. ОЧІКУВАНІ РЕЗУЛЬТАТИ НАВЧАННЯ

Загальні компетентності (ЗК)	<p>ЗК 4. Здатність вчитися і оволодівати сучасними знаннями.</p> <p>ЗК11. Здатність зберігати та примножувати моральні, культурні, наукові цінності і досягнення суспільства на основі розуміння історії та закономірностей розвитку предметної області, її місця у загальній системі знань про природу і суспільство та у розвитку суспільства, техніки і технологій, використовувати різні види та форми рухової активності для активного відпочинку та ведення здорового способу життя.</p>
Спеціальні (фахові) компетентності (СК)	<p>СК2. Здатність до ретроспективного аналізу вітчизняного та зарубіжного досвіду розуміння природи виникнення, функціонування та розвитку психічних явищ.</p> <p>СК3. Здатність до розуміння природи поведінки, діяльності та вчинків (зокрема, в контексті організації заходів раннього втручання).</p>
Програмні результати навчання (ПРН)	<p>ПР1. Аналізувати та пояснювати психічні явища, ідентифікувати психологічні проблеми та пропонувати шляхи їх розв'язання.</p> <p>ПР2. Розуміти закономірності та особливості розвитку і функціонування психічних явищ в контексті професійних завдань.</p> <p>ПР3. Здійснювати пошук інформації з різних джерел, у т. ч. з використанням інформаційнокомунікаційних технологій, для вирішення професійних завдань.</p> <p>ПР4. Обґрунтовувати власну позицію, робити самостійні висновки за результатами власних досліджень і аналізу літературних джерел.</p> <p>ПР13. Взаємодіяти, вступати у комунікацію, бути зрозумілим, толерантно ставитися до осіб, що мають інші культуральні чи гендерно-вікові відмінності.</p>

4. ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ «ПСИХОЛОГІЯ ЕМОЦІЙНОГО ІНТЕЛЕКТУ»

Тема 1. Психологія афективної сфери особистості

Визначення емоцій та почуттів, їхні специфічні ознаки та властивості. Розуміння емоцій у вузькому та широкому контексті. Теорії емоцій та почуттів, які пояснюють механізми їхнього виникнення. Основні відмінності емоцій від почуттів. Функціональне значення емоцій та почуттів в житті людини: значення емоцій з погляду еволюції. Функції емоцій. Роль емоцій в когнітивних процесах та творчості. Значення емоцій у педагогічному процесі. Функції емоцій у теорії природного виховання Ж.Ж. Руссо.

Тема 2. Види емоцій та почуттів

Психологічна характеристика емоцій та почуттів. Характеристика окремих видів фундаментальних емоцій (інтерес, радість, здивування, гнів, відраза, презирство, страх, сором, сум, провина). Предиктори емоцій. Функціональне значення емоцій для виживання людського роду, для індивіда у процесі життєдіяльності. Характеристика окремих видів почуттів. Класифікації емоцій та почуттів:

- за рівнем організації;
- за знаком (або забарвленістю);
- за характером впливу на життєдіяльність;
- за ступенем розвитку емоцій (або за структурою);
- залежно від потреб та цілей діяльності.

Імпресивна та експресивна складові емоційного реагування. Мімічні патерни вияву емоцій.

Тема 3. Вікові, індивідуальні та статеві особливості емоційної сфери особистості. Експресія емоцій

Тенденції вікових змін емоційної сфери: емоційна сфера немовлят, емоційна сфера дошкільнят, емоційна сфера молодших школярів, емоційна сфера підлітків, емоційна сфера юнаків, вікова динаміка емоцій, емоційні особливості осіб похилого віку. Статеві відмінності емоційної сфери. Індивідуально-емоційні характеристики людини: емоційна збудливість, емоційна чуйність, емоційна лабільність, емоційна стійкість.

Тема 4. Методи дослідження емоційної сфери особистості

Проблемні аспекти дослідження емоційного стану особистості.
 Діагностики емоційних станів людини методом самоспостереження.
 Діагностика емоцій, методом самооцінки.
 Діагностики емоційних станів людини методом спостереження.
 Діагностика емоцій на основі слухових критеріїв.
 Методи діагностики емоцій на основі змін поведінки.
 Методи діагностики емоцій на основі відповідей на питання (опитувальники,

тести).

Проективні методи діагностики. Діагностика емоцій на основі вибору кольору. Діагностика емоцій на основі малюнків (графічні методики). Методики, які вивчають емоції на основі пред'явлення шаблонних малюнків. Методики які передбачають самостійно створювати малюнок. Діагностика емоцій за допомогою ляльки (експрес-методи діагностики емоційного стану дитини).

Тема 5. Емоційні стани особистості як психологічний феномен

Зміст понять «психічний стан» та «емоційний стан». Підходи до їх співвідношення в сучасній психології.

Емоційний тон відчуттів або «сенсорні почуття». Функції емоційного тону відчуттів.

Настрій як різновид емоційних станів.

Вплив емоційних станів на фізіологічні реакції, когнітивні процеси та поведінку особистості.

Зв'язок емоційних станів та мотивації.

Тема 6. Стрес та стресостійкість

Визначення стресу . Види, причини стадії стресу.

Зарубіжні та вітчизняні традиції в дослідженні проблеми стресу та адаптації.

Ознаки і наслідки стресових станів.

Реакція на важкий стрес і порушення адаптації.

Особистість типу «А» і «хвороби стресу»

Професійний стрес. Емоційне вигорання.

Стресостійкість. Критерії стресостійкості.

Тема 7. Емоційні стани як форми переживання людини

Афект. Поняття про фізіологічний та патологічний афект.

Пристрасть. Екстаз. Натхнення. Радість досягнення успіху.

Втома. Апатія. Нудьга. Відраза до діяльності. Страх. Фрустрація. Агресія (афективна складова).

Депресія. Підходи до вивчення депресії – біохімічний, біогенетичний, соціокультурний, когнітивний, біхевіоральний, психоаналітичний, теорія диференційних емоцій.

Емпатія та контагіозність.

Тема 8. Методи дослідження емоційних станів та емоційних характеристик особистості

Методи дослідження емоційної чуйності та емпатійних тенденцій особистості.

Методи діагностики та самодіагностики настрою, самопочуття та активності.

Використання фізіономічних тестів (методика Куніна).

Методи діагностики тривожності та депресивних станів.

Діагностики «перешкод» та бар'єрів у встановленні емоційних контактів.
Методи оцінки та самооцінки стресових станів.

Методики оцінки й самооцінки адаптивних індивідуально-психологічних властивостей особистості.

Тема 9. Емоційний інтелект як предмет психологічних досліджень

Загальне визначення поняття «емоційний інтелект» (EI).

Підходи до його концептуалізації (як системи здібностей, диспозиційних властивостей особистості, емоційних компетентностей, особистісних «досягнень» та як інтегральної ознаки особистісної ідентичності).

Різниця між IQ (intelligence quotient), що демонструє рівень інтелектуального розвитку людини та EI (показник емоційного інтелекту).

Витоки уявлень про емоційний інтелект у філософських ідеях учіннях.

Історія становлення уявлень про емоційний інтелект у психології.

Розвиток уявлень про емоційний інтелект у зарубіжній психології.

Популяризація феномену «емоційний інтелект».

Передумови введення поняття «емоційний інтелект» на пострадянському просторі. Уявлення про єдність афективних та інтелектуальних процесів у вченні Л.С. Виготського. Ідеї О.М. Леонтьєва про афективну регуляцію мислення. Передумови ідентифікації феномену емоційного інтелекту у працях С.Л. Рубінштейна.

Тема 10. Моделі емоційного інтелекту

Концептуалізація феномену емоційний інтелект як системи вроджених здібностей. Структура емоційного інтелекту у моделі Дж. Мейєра та П. Селовея. Компоненти моделі: 1) розрізнення, сприйняття та вираження емоцій (здатність ідентифікувати емоції за виразом обличчя, тоном голосу, мовою тіла; здатність стежити за власними почуттями в реальному часі й розуміти їх; емоційна грамотність); 2) емоційна фасилітація мислення (здатність адекватно використовувати почуття в процесі мислення, розв'язання проблем і прийняття рішення); 3) розуміння емоцій (можливість розв'язувати емоційні проблеми; здатність ідентифікувати та розуміти взаємозв'язок між емоціями, думками і поведінкою); 4) управління емоціями (спроможність взяти на себе відповідальність за власні емоції та почуття щастя; можливість здобути досвід з негативних почуттів і з'ясувати можливості для особистісного зростання). Форми прояву емоційного інтелекту у даній моделі. Принципи теорії емоційного інтелекту Дж. Мейєра та П. Селовея.

Модель компетентностей Д. Гоулмана. Компоненти моделі.

Популяризація EI як передумови успішності життєдіяльності і самореалізації людини.

Змішана модель емоційного інтелекту Р. Бар-Она. Компоненти моделі. Місце емпатії у моделі Р. Бар-Она.

Диспозиційна модель емоційного інтелекту (К.В. Петрідеса, А. Фурнема). «Глобальні» фактори особистості у моделі «Велика п'ятірка» як основа диспозиційної моделі емоційного інтелекту.

Змішана модель емоційного інтелекту Д. Люсіна. Емоційний інтелект як здатність до розуміння власних та чужих емоцій та управління ними.

Теорія емоційної розумності (автора курсу Е.Л. Носенко). Емоційний інтелект як єдність внутрішніх та зовнішніх характеристик, психічного Ієрархічна структура рівнів сформованості емоційного інтелекту. Стресозахисна та адаптивна функції емоційного інтелекту.

Інтегративна модель емоційного інтелекту І.М. Андрєєвої Теоретичні засади інтегративної моделі. Компоненти структури емоційного інтелекту.

Тема 11. Підходи до вимірювання рівнів сформованості емоційного інтелекту й оцінка його прогностичної цінності

Вимірювання емоційного інтелекту методом вирішення завдань типу «кейсів» (об'єктивні тести).

Вимірювання емоційного інтелекту на основі самозвітів (опитування).

Емоційний інтелект в структурі особистості. Зв'язок емоційного інтелекту з особистісною зрілістю. Поняття емоційної креативності, емоційної компетентності.

Стан дослідження ролі емоційного інтелекту в успішності життєдіяльності людини.

Взаємозв'язок емоційного інтелекту зі здоров'ям людини.

Емоційний інтелект та академічна успішність.

Роль емоційного інтелекту в професійній діяльності.

Роль емоційного інтелекту в попередженні агресивності та конфліктності.

Тема 12. Підходи до цілоспрямованого розвитку емоційної сфери особистості

Підходи до розвитку емоційного інтелекту.

Новітня модель емоційного інтелекту Т.Бредбері та Дж. Гривз (Емоційний Інтелект – 2).

Врахування «Законів емоцій» Н. Фріджа при розробці стратегій розвитку емоційного інтелекту стратегії самосприйняття, оволодіння навичками керування власними емоціями, підвищення соціальної чутливості та керування взаємовідносинами).

Тема 13. Психотехнології адаптивної саморегуляції стресу

Біоенергетичний рівень адаптивної саморегуляції стресу. Антистресове харчування. Антистресова аутофіторегуляція. Фізична активність.

Психофізіологічний рівень адаптивної саморегуляції стресу.

Психотехнологія адаптивного біоуправління з біологічним зворотним зв'язком (БЗЗ). Прогресивна м'язова релаксація. Аутогенне тренування. Систематична десенсибілізація. Техніки дихання. Тілесно-орієнтовані техніки. Медитація.

Тема 14. Програми розвитку емоційного інтелекту

Зміст і структура тренінгів емоційного інтелекту для дітей різних вікових категорій.

Методичні рекомендації батькам стосовно розвитку емоційного інтелекту дитини дошкільного віку.

Програма розвитку емоційного інтелекту у юнацькому віці.

Тренінги емоційного інтелекту в умовах професійної діяльності.

5. СТРУКТУРА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Назви змістових модулів і тем	Кількість годин									
	денна форма					заочна форма				
	всього	л	п	інд	СР	всього	л	п	інд	СР
Змістовий модуль 1. Емоційний інтелект – історико-філософські витоки										
Тема 1. Психологія афективної сфери особистості	10	2	2		6		2	2		8
Тема 2. Види емоцій та почуттів	12	2	2		8					8
Тема 3. Вікові, індивідуальні та статеві особливості емоційної сфери особистості.	12	2	2		8					8
Разом за модуль 1	34	6	6		22		2	2		24
Змістовий модуль 2. Емоційні стани, як предмет досліджень										
Тема 4. Методи дослідження емоційної сфери особистості	14	4	2		8		2	2		8
Тема 5. Емоційні стани особистості як психологічний феномен	14	2	4		8					8
Тема 6. Стрес та стресостійкість	12	2	2		8					8
Разом за модуль 1	40	8	8		24		2	2		24
Змістовий модуль 3. Методи дослідження емоцій										
Тема 7. Емоційні стани як форми переживання людини	12	2	2		8		2	2		10
Тема 8. Методи дослідження емоційних станів та емоційних характеристик особистості	2	2	2		8					10
Тема 9. Емоційний інтелект як предмет психологічних досліджень	2	2	4		8					10
Всього годин	90	14	14		62		6	6		78

Примітка: л – лекції, п – практичні заняття, СР – самостійна робота

студентів, в т.ч. індивідуальні завдання.

6. ЗМІСТ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

6.1. Лекції

Тема і зміст лекції	К-ть годин
<i>Змістовий модуль 1. Емоційний інтелект – історико-філософські ВИТОКИ</i>	
Тема 1. Психологія афективної сфери особистості	2
Тема 2. Види емоцій та почуттів	2
Тема 3. Вікові, індивідуальні та статеві особливості емоційної сфери особистості. психолога	2
<i>Змістовий модуль 2. Емоційні стани, як предмет досліджень</i>	
Тема 4. Методи дослідження емоційної сфери особистості	2
Тема 5. Емоційні стани особистості як психологічний феномен	2
Тема 6. Стрес та стресостійкість	2
Тема 7. Емоційні стани як форми переживання людини	2
<i>Змістовий модуль 3. Методи дослідження емоцій</i>	
Тема 8. Методи дослідження емоційних станів та емоційних характеристик особистості	2
Тема 9. Емоційний інтелект як предмет психологічних досліджень	2
Тема 10. Моделі емоційного інтелекту	2
Тема 11. Підходи до вимірювання рівнів сформованості емоційного інтелекту й оцінка його прогностичної цінності	2
Тема 12. Підходи до цілеспрямованого розвитку емоційної сфери особистості	2

6.2. Практичні заняття

№ з/п	Назва теми	К-ть годин
1	Психологія афективної сфери особистості	2
2	Види емоцій та почуттів	2

3	Вікові, індивідуальні та статеві особливості емоційної сфери	2
4	Методи дослідження емоційної сфери особистості	2
5	Емоційні стани особистості як психологічний феномен	2
6	Стрес та стресостійкість	2
7	Емоційні стани як форми переживання людини	2
8	Методи дослідження емоційних станів та емоційних характеристик особистості	2
9	Емоційний інтелект як предмет психологічних досліджень	2
10	Моделі емоційного інтелекту	2
11	Підходи до вимірювання рівнів сформованості емоційного інтелекту й оцінка його прогностичної цінності	2
12	Підходи до цілеспрямованого розвитку емоційної сфери особистості	2
13	Психотехнології адаптивної саморегуляції стресу	2
14	Програми розвитку емоційного інтелекту	2

6.3. Самостійна робота

Основними завданнями самостійної роботи слухачів є підготовка і виконання поточних навчальних завдань, згідно з переліком компетенцій, у межах кожної теми навчальної програми, а також самостійне опрацювання окремих питань дисципліни. У процесі самостійної роботи студенти мають опиратися на теоретичний матеріал, творчо думати, швидко і вільно орієнтуватися в підборі діагностичного матеріалу, ефективно опановувати психологічні технології розвитку емоційної сфери особистості.

Теми:

1. Зв'язок емоцій з когнітивними процесами.
2. Різновиди емоційної спрямованості особистості.
3. Зовнішні вияви емоційної парадоксальності.
4. Психологічні характеристики сезонних афективних розладів.
5. Психологічні витоки ейджизму.
6. Психологічне значення ехомімії.
7. Різновиди страхів та фобій.
8. Радість як фактор переживання психологічного благополуччя.
9. Сум і депресія.
10. Розвиток і соціалізація емоції гніву.
11. Тріада ворожості: гнів, відраза, презирство.
12. Психологічний аналіз переживання сором'язливості.
13. Психологічні чинники формування схильності до емоційного насилля.
14. Фактори маніпулятивного ставлення до інших людей.
15. Психологічна сутність фасилітації.
16. Методичні засоби дослідження складових емоційного інтелекту.

17. Методи дослідження емоційної креативності.
18. Особливості емоційної сфери психологів.
19. Особливості емоційної сфери креативної особистості.
20. Розвиток емоційної сфери в онтогенезі.
21. Гендерні особливості розвитку емоційної сфери.
22. Управління емоціями за системою К. Станіславського.
23. Психологічні прийоми десенсибілізації.
24. Емоціогенний потенціал арттерапії.
25. Основні техніки раціонально-емотивної терапії.

Примітка: У розрахунку годин на виконання самостійної роботи передбачено час на виконання ІНДЗ (*4 год.).

7. МЕТОДИ НАВЧАННЯ

Для активізації процесу навчання студентів в ході вивчення дисципліни застосовуються такі навчальні технології та засоби:

- *на лекціях* чітко та зрозуміло структурується матеріал; зосереджується увага студентів на проблемних питаннях; наводяться конкретні приклади практичного застосування отриманих знань; звертаються до зарубіжного досвіду вирішення окремих проблем; заохочуються студенти до критичного сприймання нового матеріалу замість пасивного конспектування; використовуються наочні матеріали, схеми, таблиці, моделі, графіки; використовуються технічні засоби навчання: мультимедійний проектор, слайди тощо;

- *на семінарських* заняттях запроваджуються різні навчальні технології: семінар-розгорнута бесіда, обговорення проблем, дискусії; семінар вирішення ситуаційних вправ; семінар-розв'язання проблемних питань; мозковий штурм; кейс-методи; презентації; аналіз конкретної ситуації; робота в малих групах; письмовий контроль знань; індивідуальне та групове опитування. Обов'язковими елементами активізації навчальної роботи студентів є контроль відвідування студентами занять, заохочення навчальної активності, справедлива диференціація оцінок.

В умовах змішаної та дистанційної моделей навчання, коли взаємодія з викладачем відбувається за допомогою застосунків Zoom чи Google Meet для відеоконференцій, освітньої платформи Moodle BNAU для виконання самостійних дослідницьких і підсумкових тестових завдань, файлообмінних соціальних мереж Telegram, Viber, інтерактивна складова навчання здобувачів вищої освіти доповнюється іншими застосунками для зворотного зв'язку: google-форми для опитувань, Google Classroom тощо.

8. ФОРМИ ПОТОЧНОГО ТА ПІДСУМКОВОГО КОНТРОЛЮ

Поточний контроль з навчальної дисципліни включає *поточне, тематичне оцінювання* (з тем, визначених для аудиторного обговорення і самостійного опрацювання) та модульний контроль.

Тематичне оцінювання аудиторної та самостійної роботи студентів здійснюється на основі отриманих ними поточних оцінок за усні та письмові відповіді з предмету, самостійні, практичні та контрольні роботи. Поточний контроль за виконанням ІНДЗ здійснюється відповідно до графіку виконання завдання..

Модульний контроль проводиться у тестовій комбінованій формі (комп'ютерне чи на паперових носіях) та виконання проєктного/творчого завдання (усно/письмово). Кількість отриманих балів з кожного виду навчальних робіт за різними формами поточного контролю виставляється студентам в електронний журнал після кожного контрольного заходу.

Підсумковий контроль навчальної діяльності студентів здійснюється у формі заліку за результатами поточного контролю (тематичного оцінювання, виконання ІНДЗ та модульного контролю) і не передбачає обов'язкової присутності студентів. Результати заліку оприлюднюються в електронному журналі академічної групи до початку екзаменаційної сесії.

9. ЗАСОБИ ОЦІНЮВАННЯ РЕЗУЛЬТАТІВ НАВЧАННЯ

Оцінювання лекційних занять не передбачено. На лекційних заняттях ведеться облік присутності здобувачів для контролю відвідуваності занять.

Бали на практичному занятті здобувачі вищої освіти отримують за виконані практичні завдання, опрацювання джерел, командні проєкти, презентації, активність під час дискусій і виконання практичних завдань.

Бали за самостійну роботу враховують: виконання дослідницьких і творчих завдань індивідуально й колективно, результативну практичну роботу в групі, опрацювання навчально-методичних і довідкових джерел, презентації, активність самостійної пошукової роботи.

Під час модульного контролю передбачені комплексні засоби оцінювання (усно й письмово, під час виконання тестових завдань, дослідницьких і творчих тощо), у тому числі комп'ютерно орієнтовані.

10. КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ РЕЗУЛЬТАТІВ НАВЧАННЯ

Оцінювання здобувачів освіти здійснюється за результатами поточного (практичні заняття, самостійна робота) та рубіжного (модульного) контролів за десятибальною шкалою – «1», «2», «3», «4» ... «10».

1 бал оцінювання (з заокругленням до цілого числа) відповідає 10 % правильних тверджень у разі усної відповіді, відповідей у тесті, виконаних завдань тощо.

Бали з модульного контролю нараховуються за виконання модульної контрольної роботи.

Відсутність студента на занятті («нб») у розрахунку середнього арифметичного значення (САЗ) приймається як «0».

У кінці семестру обчислюється САЗ всіх отриманих здобувачем вищої освіти оцінок з наступним переведенням його у бали за формулою:

$$\text{БПК} = \text{САЗ} \times k,$$

де БПК – бали з поточного контролю;

САЗ – середнє арифметичне значення усіх отриманих студентом оцінок;

k – коефіцієнт для певного виду контролю (практичні заняття, самостійна робота – «3», модульний контроль – «1» для форми підсумкового контролю «екзамен» та «4» для форми підсумкового контролю «залік»).

Результати поточного оцінювання здобувача (за 10-бальною шкалою) виставляються в електронний журнал АСУ БНАУ і автоматично переводяться у 100-бальну шкалу відповідно до розподілу балів за окремі види робіт.

Розподіл балів, що присвоюється здобувачам вищої освіти

Максимально можлива к-ть балів, якщо форма підсумкового контролю	Практичні заняття	Самостійна робота	Модульний контроль	Підсумковий контроль	Загальний бал
Залік	30	30	40	-	100

Шкала оцінювання успішності здобувачів вищої освіти

За 100-бальною шкалою	За шкалою ECTS	За національною шкалою	
		іспит	залік
90–100	A	Відмінно	Зараховано
82–89	B	Добре	
75–81	C		
64–74	D		
60–63	E	Задовільно	
35–59	FX	Незадовільно (незараховано) з можливістю повторного складання	
1–34	F	Незадовільно (незараховано) з обов'язковим повторним вивченням	

11. ПЕРЕЛІК НАОЧНО-ТЕХНІЧНИХ ЗАСОБІВ НАВЧАННЯ

У процесі вивчення дисципліни використовується система інформаційних ресурсів: дидактичні, програмні, мережа Інтернет, бібліографічні, бібліотечні. Серед них інтернет-ресурси, періодичні видання, наукові праці професорсько-викладацького складу, тези та матеріали наукових конференцій.

Засоби унаочнення та взаємодії:

1. Мультимедійні презентації у програмах Microsoft Office Power Point, Canva.
2. Відеоматеріали з каналу Youtube та публічні відеолекції в записі.
3. Роздаткові матеріали – табличні й схематичні основи, інфографіка тощо.
4. Засоби зворотного зв'язку – інтерактивна дошка Padlet, сайт для інтерактивних презентацій і голосування Mentimeter.
5. В умовах дистанційного навчання – застосунки платформи для відеоконференцій Zoom, Google Meet, освітня платформа BNAU MOODLE, Google Classroom.

Необхідне матеріально-технічне забезпечення:

- аудиторного навчання: дошка аудиторна, мебльоване навчальне приміщення, комп'ютерне обладнання (ПК/ноутбук + мультимедійний проєктор), Wi-Fi.
- дистанційного: мережа Інтернет, електронні пристрої, у т.ч. персональні.

12. РЕКОМЕНДОВАНІ ДЖЕРЕЛА ІНФОРМАЦІЇ

Основна

1. Бондаренко О. Ф. Емоційний інтелект особистості: теоретичні та прикладні аспекти. Психологічний журнал. 2022. № 8 (4). С. 15-24.
2. Варій М. Й. Психологія особистості: сучасні теорії емоційної регуляції. Київ: Центр учбової літератури, 2023. 312 с.
3. Дуткевич Т. В. Психологія емоційного розвитку особистості. Кам'янець-Подільський: Аксіома, 2022. 280 с.
4. Карамушка Л. М. Емоційний інтелект у професійній діяльності фахівців соціономічних професій. Організаційна психологія. Економічна психологія. 2022. № 2. С. 7-15.
5. Кокун О. М. Психологія професійного становлення сучасного фахівця. Київ: Інститут психології ім. Г. С. Костюка НАПН України, 2021. 340 с.
6. Максименко С. Д. Генеза емоційної сфери особистості. Київ: Видавничий

дім «Слово», 2021. 420 с.

7. Москалець В. П. Психологія емоцій: сучасні наукові підходи. Київ: Ліра-К, 2023. 256 с.
8. Савчин М. В. Духовний потенціал особистості та емоційний розвиток. Київ: Академвідів, 2022. 300 с.
9. Титаренко Т. М. Психологічне здоров'я особистості у сучасних умовах. Київ : Інститут соціальної та політичної психології НАПН України, 2021. 356 с.
10. Штепа О. С. Емоційний інтелект у системі саморегуляції особистості. Психологічний журнал. 2023. № 5. С. 72-80.

Додаткова

11. Власенко Л. М. Розвиток емоційного інтелекту студентської молоді в освітньому середовищі. Науковий вісник Херсонського державного університету. Серія: Психологічні науки. 2021. № 2. С. 27-33.
12. Гаврилюк Н. В. Емоційний інтелект як фактор психологічного благополуччя особистості. Психологія та особистість. 2024. № 1. С. 45-52.
13. Гончаренко О. О. Емоційна компетентність як складова професійної підготовки майбутніх психологів. Наукові студії із соціальної та політичної психології. 2023. № 50. С. 89-97.
14. Журавльова Л. П. Психологічні засади формування емоційного інтелекту у юнацькому віці. Педагогіка та психологія. 2021. № 3. С. 64-70.
15. Коломієць Л. І. Емоційний інтелект як фактор ефективної міжособистісної взаємодії. Актуальні проблеми психології. 2024. Т. 11. С. 112-118.
16. Кузікова С. Б. Емоційний інтелект у структурі особистісного потенціалу молоді. Вісник Київського національного університету імені Тараса Шевченка. Психологія 2023. № 1. С. 23-29.
17. Мельник Ю. Б. Психологічні механізми розвитку емоційного інтелекту особистості. Психологічні перспективи. 2022. № 40. С. 98-106.
18. Ставицька С. О. Розвиток емоційної компетентності майбутніх психологів у процесі професійної підготовки. Вісник післядипломного освіти. 2024. № 3. С. 55-62.
19. Пилипенко О. В. Емоційна компетентність як ресурс психологічної стійкості особистості. Практична психологія та соціальна робота. 2022. № 4. С. 21-27.
20. Черненко Н. І. Психологічні особливості розвитку емоційної саморегуляції студентів. Психологічні науки: проблеми та досягнення. 2023. № 2. С. 54-60.

Інформаційні ресурси в Інтернеті

21. Національна бібліотека України імені В. І. Вернадського: електронний каталог. URL: <http://www.nbuv.gov.ua>
22. Наукова періодика України. URL: <https://journals.uran.ua>
23. Електронна бібліотека НАПН України. URL: <https://lib.iitta.gov.ua>
24. Directory of Open Access Journals (DOAJ). URL: <https://doaj.org>
25. Google Scholar: пошукова система наукових публікацій. URL:

<https://scholar.google.com>